

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. decembra 2008 v Bratislave v trestnej veci obvineného **F. H. pre trestný čin ublíženia na zdraví** podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2005, vedenej na Okresnom súde v Bratislave IV pod sp. zn. 1T 13/2006, o dovolaní obvineného F. H., zastúpeného obhajkyňou JUDr. M. K., advokátkou v Bratislave proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4. júla 2007, sp. zn. 1To 41/2007, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie obvineného F. H. **sa o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 4. apríla 2007, č. k. 1T 13/2006 - 227, uznal obvineného F. H. za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Tr. zákona“) v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 14. augusta 2004 v čase okolo 21.55 hod. išiel ako chodec v jazdnom pruhu smer od Stupavy k Vysokej pri Morave v km. 1,0 cesty H1/00239 vľavo od ďalšieho chodca a vo vzdialenosti asi 70 cm od stredovej čiary oddeľujúcej protismerné jazdné pruhy, čím porušil ustanovenie § 52 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z. z., v zmysle ktorého chodci sa majú pohybovať po vozovke vľavo, čo najbližšie k okraju vozovky; chodec sa uvedeným spôsobom pohyboval po vozovke s hladinou alkoholu v dychu 1,60 mg/l, v dôsledku opilosti spadol vľavo k stredovej deliacej čiare, čím prinútil za ním jazdiaceho poškodeného J. P. na osobnom motorovom vozidle zn. Renault Megane, ečv: M. náhle zmeniť smer jazdy v dôsledku čoho vozidlo zišlo mimo vozovky, kde sa prevrátilo, pričom jeho vodič utrpel kompresívnu zlomeninu 11. hrudného stavca so znížením prednej časti tela o jednu tretinu,

otras mozgu I. stupňa a rozsiahlu pomliaždeninu sedacej časti vpravo s krvným výronom do podkožia a svalovej časti, ktoré si vyžiadali liečenie spojené s trvaním práceneschopnosti od 15. augusta 2004 do 4. januára 2005 a vyžiadali si trvalé následky v podobe bolesti na rozhraní hrudnej a bedrovej chrbtice, zvlášť pri zmene počasia a po fyzickej námahe.

Za to bol obvinenému okresným súdom podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona účinného do 31. decembra 2005 uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, ktorý mu bol podmiennečne odložený na dobu 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 228 ods. 1 Tr. poriadku účinného do 31. decembra 2005 bol poškodený odkázaný na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti vyššie uvedenému rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. podal dňa obvinený F. H. odvolanie; Krajský súd v Bratislave o ňom rozhodol rozsudkom zo dňa 4. júla 2007, sp. zn. 1To 41/2007, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine, treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, odsúdil ho na trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 súd obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu jedného roka.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podal obvinený F. H. prostredníctvom obhajkyne dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku. V ňom tvrdil, že trestný čin, za ktorý bol odsúdený, nikdy nespáchal. Namietal, že rozhodnutie krajského súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku a samotné rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dovolateľ preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutia okresného a krajského súdu vo výroku o treste a jeho oslobodil spod obžaloby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. poriadku), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. poriadku a § 373 ods. 1 Tr. poriadku), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. poriadku). Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť

na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. poriadku (§ 382 písm. c/ Tr. poriadku).

Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku upravuje, že dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Výkladom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia možno dospieť k jedinému záveru, že totiž dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ale nie k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. poriadku. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku.

Z obsahu podaného dovolania obvineným F. H. je celkom zrejmé, že v posudzovanej veci je napadnutá výlučne správnosť skutkových zistení súdov oboch stupňov. Existencii uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku obvinený vidí v skutkových zisteniach prvostupňového súdu ako aj súdu druhej inštancie, ktoré považuje za nesprávne, a to aj v dôsledku chybného hodnotenia vykonaných dôkazov.

V posudzovanej veci, s poukazom na výklad obsahu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods.1 písm. i/ Tr. poriadku, sú pre dovolací súd rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých

obvinený spáchal skutok tak, ako je to vymedzené v tzv. skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. z 4. apríla 2007, sp. zn. 1T/13/2006, keďže Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na základe odvolania obvineného nemenil skutkové zistenia a rozsudok okresného súdu zmenil len vo výrokoch týkajúcich sa trestu a spôsobu jeho výkonu.

Skutkovému stavu tak ako bol zistený a popísaný v rozsudku okresného súdu však zodpovedá právny záver vyjadrený v právnom posúdení skutku obvineného F. H., ako trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2005.

So zreteľom na uvedené dospel Najvyšší súd k záveru, že dovolacie námietky obvineného stoja mimo zákonného rámca prípustného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku, a preto ním uvádzaný dovolací dôvod nie je daný.

S poukazom na viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na vyššie uvedené závery pre zjavné nenaplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 Tr. poriadku, dovolanie obvineného F. H. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 17. decembra 2008

JUDr. Milan L i p o v s k ý, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová